

สรุปผลการทดลองและวิจารณ์

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถสังเคราะห์สารใหม่จากไตรออร์แกโนทิน ซิลเพต เอสเทอร์ สามชนิด ซึ่งสารประกอบดังกล่าวนั้นคือ ไตรบิวทิลทิน โดเดซิล ซิลเพต ($\text{Bu}_3\text{SnOSO}_2\text{OC}_{12}\text{H}_{25}$), ไตรบิวทิลทิน เฮกซะเดซิล ซิลเพต ($\text{Bu}_3\text{SnOSO}_2\text{OC}_{16}\text{H}_{33}$) และไตรบิวทิลทิน ออกตะเดซิล ซิลเพต ($\text{Bu}_3\text{SnOSO}_2\text{OC}_{18}\text{H}_{37}$)

การสังเคราะห์สารประกอบทั้งสามนั้น ได้ทำโดยนำสาร 1-โตนเดคานอล, 1-เฮกซะเดคานอล และ 1-ออกตะเดคานอล ไปทำปฏิกิริยาแทนที่ด้วยนิวคลีโอไฟล์กับกรดคลอโรซิลิโคน ซึ่งจะได้เป็นผลิตภัณฑ์โดเดซิล ไฮโดรเจน ซิลเพต, เฮกซะเดซิล ไฮโดรเจน ซิลเพต และออกตะเดซิล ไฮโดรเจน ซิลเพต ตามลำดับ เมื่อนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปทำปฏิกิริยาแทนที่ด้วยนิวคลีโอไฟล์ต่อไปกับบิส-(ไตรบิวทิลทิน)ออกไซด์ จะได้รับสารประกอบไตรบิวทิลทิน โดเดซิล ซิลเพต, ไตรบิวทิลทิน เฮกซะเดซิล ซิลเพต และ ไตรบิวทิลทิน ออกตะเดซิล ซิลเพต ที่มีผลผลิต 95.49%, 97.46% และ 96.25% ตามลำดับ

เมื่อนำสารประกอบไตรบิวทิลทิน โดเดซิล ซิลเพต, ไตรบิวทิลทิน เฮกซะเดซิล ซิลเพต และไตรบิวทิลทิน ออกตะเดซิล ซิลเพต ไปตรวจเอกลักษณ์ด้วยอินฟราเรดสเปกโตรโฟโตมิเตอร์, เอ็นเอ็มอาร์ สเปกโตรมิเตอร์, แมสสเปกโตรมิเตอร์, อะตอมมิกแอบซอร์บชัน สเปกโตรโฟโตมิเตอร์ และเอ็กซ์-เรย์ฟลูออเรสเซนซ์ ได้ข้อมูลดังนี้

ไตรบิวทิลทิน โดเดซิล ซิลเพต จากข้อมูลอินฟราเรดสเปกตรัม พบว่าจะเกิดพีคดูดกลืนพลังงานที่ความถี่ $2835\text{-}2935\text{ cm}^{-1}$, 1505 cm^{-1} , 1460 cm^{-1} , 1450 cm^{-1} , 1370 cm^{-1} , 1170 cm^{-1} , 1060 cm^{-1} , 945 cm^{-1} , 860 cm^{-1} , และ 710 cm^{-1} โดยพีคที่ความถี่ $2835\text{-}2935\text{ cm}^{-1}$, 1450 cm^{-1} , 1370 cm^{-1} , และ 710 cm^{-1} แสดงว่ามีหมู่แอลคิลโซ่ตรง มีคาร์บอนมากกว่า 7 อะตอม, ที่ความถี่ 1505 cm^{-1} และ 1460 cm^{-1} แสดงว่ามีพันธะคู่ระหว่างซิลเพอร์กับออกซิเจน 2 พันธะ, ที่ความถี่ 1170 cm^{-1}

แสดงว่ามีพันธะ C-O ที่ความถี่ 945 cm^{-1} แสดงว่ามีพันธะ S-O ที่ความถี่ 1060 cm^{-1} และ 860 cm^{-1} แสดงว่ามีพันธะ C-Sn และ Sn-O ตามลำดับ จากข้อมูลโปรตอน-เอ็นเอ็มอาร์ สเปกตรัม พบว่าเกิดเคมีคัลชิฟท์ที่ $\delta = 4.2$ PPM (ทริฟเฟลต์), 1.1-1.8 PPM (มัลติเฟลต์), 1.3 PPM (ซิงเกิลต์) และ 0.9 PPM (ทริฟเฟลต์) โดยตำแหน่งที่ $\delta = 4.2$ PPM แสดงว่ามีหมู่ $-\text{CH}_2\text{O}-$ และมีไฮโดรเจนอะตอมข้างเคียง 2 อะตอม, ที่ $\delta = 1.3$ PPM แสดงว่ามีหมู่แอลคิลที่ต่อกับหมู่อื่นที่ไม่มีไฮโดรเจนอะตอม, ที่ $\delta = 0.9$ PPM แสดงว่ามีหมู่เมทิลและมีอะตอมไฮโดรเจนข้างเคียง 2 อะตอม และที่ $\delta = 1.1-1.8$ PPM แสดงว่ามีหมู่เมทิลีนหลายหมู่ติดต่อกัน เนื่องจากช่วง เคมีคัลชิฟท์กว้างและพีคแบบมัลติเฟลต์ จากข้อมูลคาร์บอน-13 เอ็นเอ็มอาร์ สเปกตรัม พบว่ามีเคมีคัลชิฟท์ที่ $\delta = 72.5-77.5$ PPM, 22.5-32.5 PPM, 14 PPM และ 13 PPM โดยตำแหน่งที่ $\delta = 72.5-77.5$ PPM แสดงว่ามีหมู่ $-\text{CH}_2\text{O}-$, ที่ $\delta = 22.5-32.5$ PPM แสดงว่ามีหมู่เมทิลีน แต่เนื่องจากช่วง เคมีคัลชิฟท์กว้างจึงแสดงว่ามีหมู่เมทิลีนหลายหมู่ ที่ $\delta = 14$ และ 13 PPM แสดงว่ามีหมู่แอลคิล 2 ชนิด ซึ่งมีสภาพแวดล้อมต่างกัน จากข้อมูลแมสสเปกตรา พบว่ามีเบสพีคที่ $m/e = 169$ แสดงว่าเป็นมวลของ $\text{C}_{12}\text{H}_{25}^+$ และมีพีคความเข้มสูงที่ $m/e = 43, 57, 71, 85, 99, 113, 127$ และ 141 ซึ่งแสดงว่าเป็นพีคอนุกรมการแตกหักของหมู่เมทิลีนของอัลเคน และพีคที่ $m/e = 540$ ซึ่งใกล้เคียงกับน้ำหนักโมเลกุลของไตรบิวทิลทิน โดเดซิล ซัลเฟต จากข้อมูลอะตอมมิก แอบซอร์บชันพบว่าสารละลายตัวอย่างมีความเข้มข้นของดีบุก 106.9 ppm ใกล้เคียงกับไตรบิวทิลทินโดเดซิล ซัลเฟต ซึ่งมีความเข้มข้นของดีบุก 113.33 ppm และจากเอ็กซ์-เรย์ฟลูออเรสเซนซ์ สเปกตรัม พบว่ามีดีบุกและซิลิโคนในโมเลกุล ซึ่งแสดงว่าสารประกอบนี้เป็นสารประกอบออร์แกโนทิน และมีหมู่ซิลิโคนในโมเลกุล เนื่องจากสอดคล้องกับข้อมูลจากอินฟราเรดสเปกตรัมที่แสดงว่ามีพันธะคู่ระหว่างซิลิโคนกับออกซิเจน 2 พันธะ ที่ความถี่ 1505 cm^{-1} , และ 1460 cm^{-1} และพันธะ S-O ที่ความถี่ 945 cm^{-1}

ไตรบิวทิลทิน เฮกซะเดซิล ซัลเฟต จากข้อมูลอินฟราเรดสเปกตรัมพบว่า จะเกิดพีคดูดกลืนพลังงานที่ความถี่ 2880-2980 cm^{-1} , 1530 cm^{-1} , 1480 cm^{-1} , 1375 cm^{-1} , 1200 cm^{-1} , 1080 cm^{-1} , 970 cm^{-1} , 890 cm^{-1} และ 730 cm^{-1} โดยพีคที่ความถี่

2880-2980 cm^{-1} , 1375 cm^{-1} และ 730 cm^{-1} แสดงว่ามีหมู่แอลคิลไซตรง มีคาร์บอนมากกว่า 7 อะตอม ที่ความถี่ 1530 cm^{-1} และ 1480 cm^{-1} แสดงว่ามีพันธะคู่ระหว่างซิลเฟอร์กับออกซิเจน 2 พันธะ ที่ความถี่ 1200 cm^{-1} แสดงว่ามีพันธะ C-O ที่ความถี่ 970 cm^{-1} แสดงว่ามีพันธะ S-O ที่ความถี่ 1080 cm^{-1} และ 890 cm^{-1} แสดงว่ามีพันธะ C-Sn และ Sn-O ตามลำดับ จากข้อมูลโปรตอน-เอ็นเอ็มอาร์ สเปกตรัมพบว่าเกิดเคมีคัลชิฟท์ ที่ $\delta = 4.2$ PPM (ทริฟเฟลต์), 1.1-1.8 PPM (มัลติเฟลต์), 1.3 PPM (ซิงเกิลต์) และ 0.9 PPM (ทริฟเฟลต์) โดยตำแหน่งที่ $\delta = 4.2$ PPM แสดงว่ามีหมู่ $-\text{CH}_2\text{O}-$ และมีไฮโดรเจนอะตอมข้างเคียง 2 อะตอม ที่ $\delta = 1.3$ PPM แสดงว่ามีหมู่แอลคิลที่ต่อกับหมู่อื่นที่มีไฮโดรเจนอะตอม ที่ $\delta = 0.9$ PPM แสดงว่ามีหมู่เมทิล และมีอะตอมของไฮโดรเจนข้างเคียง 2 อะตอม และที่ $\delta = 1.1-1.8$ PPM แสดงว่ามีหมู่เมทิลสลับหลายหมู่ติดต่อกัน เนื่องจากช่วง เคมีคัลชิฟท์กว้างและพีคแบบมัลติเฟลต์ จากข้อมูลคาร์บอน-13 เอ็นเอ็มอาร์ พบว่า มีเคมีคัลชิฟท์ที่ $\delta = 72.5-77.5$ PPM, 22.5-32.5 PPM, 14 PPM และ 13 PPM โดยตำแหน่งที่ $\delta = 72.5-77.5$ PPM แสดงว่ามีหมู่ $-\text{CH}_2\text{O}-$ ที่ $\delta = 22.5-32.5$ แสดงว่ามีหมู่เมทิลสลับ แต่เนื่องจากช่วงเคมีคัลชิฟท์กว้าง จึงแสดงว่ามีหมู่เมทิลสลับหลายหมู่ ที่ $\delta = 14$ PPM และ 13 PPM แสดงว่ามีหมู่แอลคิล 2 ชนิด ที่มีสภาพแวดล้อมต่างกัน จากข้อมูลแมสสเปกตรัมพบว่ามีเบสพีค ที่ $m/e = 225$ แสดงว่าเป็นมวลของ $\text{C}_{16}\text{H}_{37}^+$ และมีพีคความเข้มสูงที่ $m/e = 43, 57, 71, 85, 99, 113, 127, 141, 155, 169, 183$ และ 197 ซึ่งแสดงว่าเป็นพีคอนุกรมการแตกหักของหมู่เมทิลสลับของอัลเคน จากข้อมูลอะตอมมิกแอบซอร์บชันพบว่าสารละลายตัวอย่างมีความเข้มข้นของดีบุก 97.18 ppm ใกล้เคียงกับไตรบิวทิลทิน เฮกซะเดคิล ซัลเฟต ซึ่งมีความเข้มข้นของดีบุก 101.67 ppm และจากเอ็กซ์-เรย์ฟลูออเรสเซนซ์ สเปกตรัม พบว่ามีดีบุกและซิลเฟอร์ในปริมาณสูง ซึ่งแสดงว่าสารประกอบนี้เป็นสารประกอบออร์แกนิก และไม่มีหมู่ซิลเฟตในปริมาณสูง เนื่องจากสอดคล้องกับข้อมูลจากอินฟราเรดสเปกตรัมที่แสดงว่ามีพันธะคู่ระหว่างซิลเฟอร์กับออกซิเจน 2 พันธะ ที่ความถี่ 1530 cm^{-1} และ 1480 cm^{-1} และพันธะ S-O ที่ความถี่ 970 cm^{-1}

สอดคล้องกับข้อมูล จากอินฟราเรดสเปกตรัมที่แสดงว่ามีพันธะคู่ระหว่างซิลเพอร์กับออกซิเจน 2 พันธะ ที่ความถี่ 1520 cm^{-1} กับ 1470 cm^{-1} และพันธะ S-O ที่ความถี่ 960 cm^{-1}

เมื่อนาสารประกอบที่สังเคราะห์ได้ ไปทำการศึกษาดูฤทธิ์ในทางชีวภาพพบว่า สารประกอบที่สังเคราะห์ได้ดังกล่าว มีฤทธิ์เป็นเชื้อราเชื้อราได้ ซึ่งได้ทำการทดลองกับ เชื้อรา 4 ชนิดคือ Trichoderma sp., Penicillium sp., Syncephalustums sp., และ Aspergillus sp. ผลจากการทดลองพบว่าไตรบาทีลทิน โดเดซิล ซิลเพต สามารถฆ่าเชื้อรา Trichoderma sp., Penicillium sp. และ Aspergillus sp. ได้ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 30 ppm แต่สำหรับเชื้อรา Syncephalustums sp. นั้น ต้องใช้ความเข้มข้นสูงกว่า 50 ppm ไตรบาทีลทิน เฮกซะ เดคิล ซิลเพต สามารถฆ่าเชื้อราทั้ง 4 ชนิดได้ ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 30 ppm และ ไตรบาทีลทิน ออกตะ เดคิล ซิลเพต สามารถ ฆ่าเชื้อรา Trichoderma sp., Penicillium sp. และ Aspergillus sp. ได้ที่ ความเข้มข้นตั้งแต่ 30 ppm แต่สำหรับเชื้อรา Syncephalustums sp. นั้น ต้องใช้ ความเข้มข้นสูงกว่า 100 ppm

จากผลการทดสอบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สารประกอบออร์แกโนทิน ซิลเพต เอสเทอร์ ทั้ง 3 ชนิด คือ ไตรบาทีลทิน โดเดซิล ซิลเพต, ไตรบาทีลทิน เฮกซะ เดคิล ซิลเพต และ ไตรบาทีลทิน ออกตะ เดคิล ซิลเพต มีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อราที่ความเข้มข้นต่ำ โดยเฉพาะการใช้กับเชื้อราชนิด Trichoderma sp., Penicillium sp. และ Aspergillus sp. แต่เมื่อเทียบกับสารประกอบไตรออร์แกโนทินชนิดอื่น ๆ ยังถือ ว่าความเข้มข้นในการใช้งานค่อนข้างสูง ซึ่งปริมาณต่ำสุดของสารประกอบไตรออร์แกโนทิน ชนิดอื่นในการฆ่าเชื้อราชนิด Trichoderma sp., Penicillium sp., Syncephalus sp. และ Aspergillus sp. แสดงในตารางที่ 4.1 (34)

ตารางที่ 4.1 แสดงปริมาณต่ำสุดของสารประกอบดีบุกอินทรีย์ในระบยับยั้งการงอกของสปอร์ที่ำให้ผลยับยั้งการงอกของสปอร์แบบชั่วคราว

สาร	ความเข้มข้นต่ำสุดของสารประกอบดีบุกอินทรีย์ (ppM)			
	ชนิดของเชื้อรา			
	Trichoderma	Penicillium	Syncephalustum	Aspergillus
	sp. Pol ₁	sp. YAg	sp. YA ₇	sp. YA ₃
บิส-(ไตรบาซิลทิน)				
ออกไซด์	2	5	5	5
ไตรบาซิลทิน อะซิเตด	5	5	5	5
ไตรเพนิลทิน อะซิเตด	1 < x < 5	5	5	5
ไตรบาซิลทิน มีเทน				
ซิลไฟเนต	10	15	10	15
ไตรบาซิลทิน มีเทน				
ซิลไฟเนต	5	5	5	5
ไตรบาซิลทิน				
ฟลูออไรด์	5	5 < x < 10	10	5

ถึงแม้ว่าสารประกอบไตรออร์แกโนทินในตารางที่ 4.1 สามารถฆ่าเชื้อรา ที่ความเข้มข้นต่ำกว่าไตรบาซิลทิน โดเดซิล ซัลเฟต, ไตรบาซิลทิน เฮกซะเดซิล ซัลเฟตและ ไตรบาซิลทิน ออกตะเดซิล ซัลเฟต ก็ตาม แต่ความเข้มข้นที่ใช้มีหน่วยเป็น ppM ซึ่งน้อยมาก ดังนั้น ปริมาณการใช้งานจึงไม่แตกต่างกันมาก